

CAP DE L'ESTAT

19923 INSTRUMENT de ratificació del Tractat entre el Regne d'Espanya i la República del Salvador sobre competència judicial, reconeixement i execució de sentències en matèria civil i mercantil, fet a Madrid el 7 de novembre de 2000. («BOE» 256, de 25-10-2001.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

Atès que el dia 7 de novembre de 2000 el plenipotenciari d'Espanya va signar a Madrid, juntament amb el plenipotenciari del Salvador, nomenats en la forma escaient a aquest efecte, el Tractat entre el Regne d'Espanya i la República del Salvador sobre competència judicial, reconeixement i execució de sentències en matèria civil i mercantil;

Vistos i examinats els vint articles del Tractat;

Concedida per les Corts Generals l'autorització que preveu l'article 94.1 de la Constitució,

Aprovo i ratifico tot el que s'hi disposa, per mitjà d'aquest Instrument, i prometo complir-lo, observar-lo i fer que es compleixi i s'observi puntualment en la seva totalitat, i amb aquesta finalitat, perquè tingui més validesa i fermesa,

Mano expedir aquest Instrument de ratificació que signo i que segella i ratifica degudament el sotasignat ministre d'Afers Exteriors.

Madrid, 28 de juny de 2001.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Afers Exteriors,
JOSEP PIQUÉ I CAMPS

TRACTAT ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA DEL SALVADOR SOBRE COMPETÈNCIA JUDICIAL, RECONeixEMENT I EXECUCIÓ DE SENTÈNCIES EN MATÈRIA CIVIL I MERCANTIL

El Regne d'Espanya i la República del Salvador, en endavant les parts;

Conscients dels profunds vincles històrics que uneixen ambdós països i amb la voluntat de traduir-los en instruments jurídics de cooperació;

Reconeixent que un sistema concordat de competències judicials i un procediment harmonitzat d'execució de resolucions judicials constitueixen un suport per al desenvolupament de relacions econòmiques recíproques,

Han decidit adoptar el Tractat sobre competència judicial, reconeixement i execució de sentències civils, i per a aquest efecte han convingut les disposicions següents:

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació

Article 1.

1. Aquest Tractat s'aplica en matèria civil i mercantil, amb independència de la naturalesa o la denominació de l'òrgan jurisdiccional.

2. Queden exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquest Tractat:

- Les matèries fiscal, duanera i administrativa.
- L'estat i la capacitat de les persones físiques, els règims matrimonials, els testaments i les successions.

c) Les fallides, els concursos i els convenis entre el deutor i els creditors.

d) La seguretat social.

e) L'arbitratge.

CAPÍTOL II

Competència

Article 2. *Competència general.*

Les persones físiques o jurídiques domiciliades en el territori d'una de les parts queden sotmeses als òrgans jurisdiccional de la part esmentada i no poden ser demandades davant dels tribunals de l'altra part, tinguin la nacionalitat que tinguin, llevat que hi concorri alguna de les competències que estableixen els articles següents.

Article 3. *Competències exclusives.*

Són exclusivament competents, sense consideració al domicili:

1. En matèria de drets reals immobiliaris i de contractes d'arrendament de béns immobles, els tribunals de la part en què estiguin situats.

No obstant això, en matèria de contractes d'arrendament de béns immobles subscrits per a ús particular durant un termini màxim de sis mesos consecutius, són igualment competents els tribunals de la part on estigui domiciliat el demandat, sempre que el llogater i l'arrendatari siguin persones jurídiques i estiguin domiciliats a la mateixa part.

2. En matèria de validesa, nul·litat o dissolució de societats i persones jurídiques que tinguin el seu domicili en una part o de decisions dels òrgans socials, els tribunals de la part esmentada.

3. En matèria de validesa de les inscripcions en els registres públics, els tribunals de la part on hi hagi el Registre.

4. En matèria d'inscripcions o validesa de patents, marques, dissenys, dibuixos o models i altres d'anàlegs, sotmesos a dipòsit o registre, els tribunals de la part en què s'ha sol·licitat, efectuat o tingut per efectuat el dipòsit o el registre en virtut del que disposi un conveni internacional.

5. En matèria d'execució de resolucions judicials, els tribunals de la part del lloc d'execució.

Article 4. *Competències especials.*

No obstant el que disposa l'article 2, les persones domiciliades en una de les parts poden ser demandades davant dels tribunals de l'altra part.

1. En matèria contractual, davant del tribunal del lloc en què hagi estat o hagi de ser acomplerta l'obligació que serveixi de base a la demanda. En matèria de contracte individual de treball, aquest lloc és aquell en què el treballador faci habitualment la seva feina, i també es pot demandar l'empresari, davant del tribunal del lloc en què radiqui l'establiment on va ser contractat.

2. En matèria d'aliments, davant del tribunal del lloc de domicili o residència habitual del creditor d'aliments o, si es tracta d'una demanda incidental a una acció relativa a l'estat de les persones, davant del tribunal competent segons la llei del fòrum per conèixer d'aquesta, llevat que aquesta competència es fonamenti únicament en la nacionalitat d'una de les parts.

3. En matèria de responsabilitat extracontractual, davant del tribunal del lloc on s'hagi produït el fet que la genera.

4. En matèria d'accions civils derivades d'un fet punible, davant del tribunal del lloc que conegui del procés penal.

5. En els litigis relatius a l'explotació de sucursals, agències o qualsevol altre establiment, davant del tribunal del lloc on estiguin situats.

6. Quan hi hagi diversos demandats, davant del tribunal del domicili de qualsevol d'ells.

7. Quan es tracti d'una demanda reconvençional derivada del fet o el contracte en què es fonamenti la demanda principal, davant del tribunal que estigui coneixent d'aquesta.

8. En matèria contractual, si l'acció es pot acumular amb una altra en matèria de drets reals immobiliaris, davant del tribunal de la part on estigui situat l'immoble.

9. Quan es tracti d'accions relatives a la limitació de responsabilitat, en relació amb les accions de responsabilitat derivades de la utilització o l'explotació d'un vaixell, davant del tribunal de la part que estigui coneixent d'aquest litigi.

Article 5. *Submissió.*

1. És competent el tribunal de la part davant del qual hagi comparegut el demandat, llevat que la compareixença tingui per objecte impugnar la competència.

2. És igualment competent el tribunal de la part al qual s'hagin sotmès els litigants, per conèixer de qualsevol litigi sorgit o que pugui sorgir en ocasió d'una determinada relació jurídica. Aquest conveni atributiu de competència s'ha de subscriure:

- per escrit o verbalment amb la confirmació escrita, o
- en una forma que s'ajusti als hàbits que els litigants hagin establert en les seves relacions.

3. La submissió expressa o tàcita no és procedent quan amb aquesta s'exclouï la competència exclusiva dels tribunals que preveu l'article 3 o, si es tracta de contractes individuals de treball, quan la renúncia al fòrum propi sigui anterior al naixement del litigi.

Article 6. *Apreciació de la competència.*

1. El tribunal d'una part que conegui amb caràcter principal d'un litigi, per al qual siguin exclusivament competents els tribunals de l'altra part, d'acord amb l'article 3 s'ha de declarar, d'ofici, incompetent.

2. Quan el demandat domiciliat en una de les parts sigui demandat davant d'un tribunal de l'altra part i no hi comparegui, aquell tribunal s'ha de declarar d'ofici incompetent si la seva competència no està fonamentada en alguna regla d'aquest Tractat.

Article 7. *Litispèndia i connexitat.*

1. Quan es formulin demandes amb el mateix objecte i la mateixa causa entre els mateixos litigants davant dos tribunals de les parts, el tribunal davant del qual es formula la segona demanda ha de suspendre d'ofici el procediment mentre no es declari competent el tribunal davant del qual es va interposar la primera demanda.

Quan el tribunal davant del qual es va interposar la primera demanda es declari competent, el segon tribunal ha de declinar la seva competència.

2. Si com a conseqüència d'un conflicte negatiu de competències produeix una denegació de justícia, qualsevol tribunal pot conèixer del litigi.

3. Quan es presentin demandes connexes als tribunals de les dues parts i estiguin pendents en primera instància, el tribunal davant del qual s'hagi presentat la demanda posterior pot suspendre el procediment.

4. Aquest tribunal també pot declarar la seva competència, a instància d'un litigant, a condició que la seva llei interna permeti l'acumulació d'assumptes connexos i que el tribunal que conegui de la primera demanda sigui competent per conèixer d'ambdues.

5. Es consideren connexes, a efectes d'aquest article, les demandes vinculades entre si per una relació tan estreta que és oportú tramitar-les i jutjar-les alhora, a fi d'evitar resolucions que podrien ser inconciliables si els assumptes es resolguessin de manera separada.

6. Quan ambdós tribunals es declarin exclusivament competents, la declinatòria s'ha de fer en favor del tribunal davant del qual s'hagi presentat la primera demanda.

Article 8. *Mesures provisionals i cautelars.*

1. Es poden sol·licitar mesures provisionals o cautelars davant dels tribunals d'una de les parts fins i tot si en virtut del present Tractat són competents quant al fons els tribunals de l'altra part.

2. Aquestes mesures s'han d'ajustar a la llei interna del tribunal requerit i, en tot cas, queden sense efecte si el tribunal que coneix del litigi les deixa sense efectes.

CAPÍTOL III

Reconeixement

Article 9. *Resolucions judicials.*

1. S'entén per resolució judicial, als efectes d'aquest Tractat, qualsevol decisió adoptada per un tribunal d'una de les parts, amb independència de la denominació que rebi, així com l'acte pel qual es liquiden les costes del procés.

Article 10. *Reconeixement.*

Les resolucions dictades en un Estat contractant han de ser reconegudes en l'altra part, sense que sigui necessari recórrer a cap procediment.

En cas d'oposició, qualsevol part interessada que invogui el reconeixement a títol principal pot sol·licitar, pel procediment que preveu el capítol IV, que es reconegui la resolució.

Si el reconeixement s'invoca com a qüestió incidental davant d'un tribunal d'una part, aquest tribunal és competent per entendre'n.

Article 11. *Causas de denegació del reconeixement.*

Les resolucions no es reconeixen:

1. Si el reconeixement és manifestament contrari a l'ordre públic de la part requerida.

2. Quan es dictin en rebel·lia del demandat, si no se li ha lliurat o notificat l'escrit o la cèdula de citació a termini, o un document equivalent, de manera regular i amb el temps suficient per defensar-se.

3. Si la resolució és inconciliable amb una resolució dictada en un litigi entre les mateixes parts en la part requerida.

4. Si el tribunal de la part d'origen, per dictar la seva resolució, en emetre una decisió sobre una qüestió relativa a l'estat o la capacitat de les persones físiques, als règims matrimonials, als testaments o a les successions, ha desconegut una regla de dret internacional privat de la part requerida, llevat que s'hagués arribat al

mateix resultat mitjançant l'aplicació de les normes de dret internacional privat de la part requerida.

5. Si la resolució és inconciliable amb una resolució dictada anteriorment en un Estat no contractant entre les mateixes parts en un litigi que tingui el mateix objecte i la mateixa causa, quan aquesta última resolució compleixi les condicions necessàries per al seu reconeixement en la part requerida.

Així mateix, no s'han de reconèixer les resolucions si s'han desconegut les disposicions de l'article 3.

Tampoc no s'han de reconèixer les resolucions si el tribunal d'origen no té competència d'acord amb aquest Tractat.

Sens perjudici de les disposicions del paràgraf primer, no es pot procedir al control de la competència del tribunal de la part d'origen; l'ordre públic que preveu el punt 1 d'article 11 no afecta les regles relatives a la competència judicial.

Article 12. *Prohibició de revisar el fons.*

La resolució estrangera no pot ser objecte de revisió, quant al fons.

CAPÍTOL IV

Execució

Article 13. *Caràcter de la resolució i òrgan competent.*

1. Només es pot sol·licitar l'execució de les resolucions que siguin executòries a la part d'origen, fins i tot si es tracta de resolucions que no produeixin efecte de cosa jutjada material.

2. La sol·licitud d'execució s'ha de presentar:

A Espanya, davant del jutjat de primera instància en la demarcació del qual resideixi el demandat o on hagi de tenir lloc l'execució.

Al Salvador, davant del Ministeri de Justícia, que al seu torn l'ha de traslladar a l'Honorable Cort Suprema de Justícia.

Article 14. *Llei aplicable.*

1. La llei del fòrum davant del qual s'insti l'execució s'ha d'aplicar per determinar els requisits i els procediments per a l'execució, així com per a l'execució material.

2. La llei esmentada ha de determinar les mesures cautelars que siguin procedents en relació amb el litigant contra el qual s'ha despatxat execució, mentre s'estigui substanciant algun recurs.

Article 15. *Execució parcial.*

Quan la resolució estrangera s'hagi pronunciat sobre diverses pretensions i l'execució no es pugui despatxar sobre la seva totalitat, el tribunal l'ha de despatxar en relació amb una o diverses d'aquelles. El sol·licitant pot demanar l'execució parcial.

Article 16. *Multes i costes.*

Perquè es pugui despatxar l'execució per al pagament de multes coercitives o costes cal que la quantitat hagi estat fixada, de manera líquida, pel tribunal d'origen.

Article 17. *Assistència jurídica gratuïta.*

El sol·licitant de l'execució, que en la part d'origen hagi gaudit del benefici d'assistència jurídica gratuïta, total o parcial, ha de gaudir d'un benefici comparable davant del tribunal competent per a l'execució.

Article 18. *Dispensa de caució o dipòsit.*

Al litigant que sol·liciti l'execució no se li pot exigir cap caució ni cap dipòsit per la seva condició d'estranger o pel fet de no ser resident o estar domiciliat a la part requerida.

Article 19. *Documentació.*

El litigant que insti el reconeixement o l'execució ha de presentar:

1. Una còpia autenticada de la resolució i acreditar, a més, que és ferma i executòria i que ha estat notificada.

2. Quan la resolució hagi estat dictada en rebel·lia, el document acreditatiu que la demanda va ser notificada, en la forma escaient, d'acord amb la llei de la part d'origen.

3. Si s'escau, i si es tracta de l'execució, el document justificatiu del benefici d'assistència jurídica gratuïta.

4. Si no es presenten els documents que preveuen els dos paràgrafs anteriors, el tribunal pot fixar un termini per presentar-los, que no pot excedir els seixanta dies, acceptar uns documents equivalents o dispensar-ne si es considera prou il·lustrat.

5. No cal exigir els documents anteriors o del poder per a plets, sempre que no hi hagi dubtes sobre la seva autenticitat.

CAPÍTOL V

Disposicions finals

Article 20. *Entrada en vigor, vigència i acabament.*

1. Aquest Tractat entra en vigor el primer dia del segon mes següent a aquell en què tingui lloc el Bescanvi d'instruments de ratificació.

2. El Tractat té una durada indefinida i es pot denunciar mitjançant una nota diplomàtica, amb una antelació de sis mesos a comptar de la recepció de la nota.

Fet a Madrid, el 7 de novembre de 2000, per duplicat, en espanyol; ambdós textos són igualment autèntics.

Pel Regne d'Espanya,

Josep Piqué i Camps,

Ministre d'Afers
Exteriors

Per la República
del Salvador

*María Eugenia
Brizuela de Ávila,*

Ministra de Relaciones
Exteriors

Aquest Conveni va entrar en vigor l'1 de setembre de 2001, primer dia del segon mes següent al del Bescanvi dels instruments de ratificació, segons estableix l'article 20.1.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 8 d'octubre de 2001.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors, Julio Núñez Montesinos.